

Osvrt na natjecanje Kineski most

Jana Miriovsky

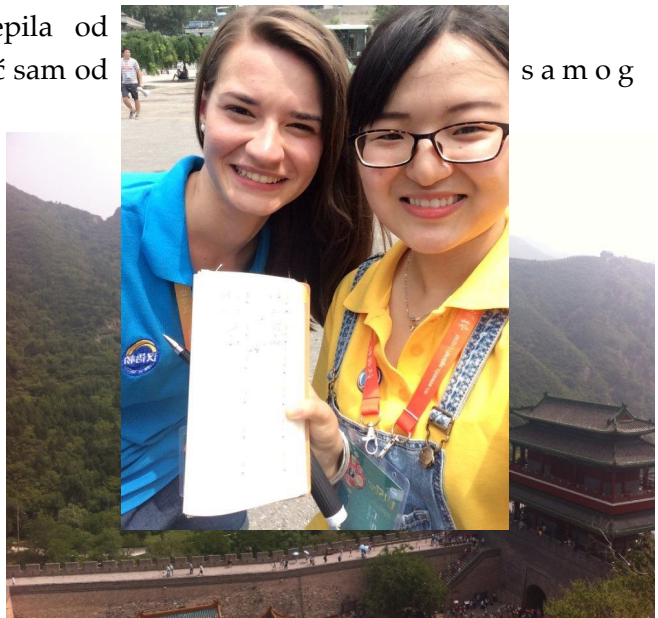

Da mi je netko prije samo par mjeseci rekao da ću u šestinskoj nošnji nastupati na kineskoj televiziji, ne bih mu vjerovala. No otkako sam počela učeti mandarinski, preda mnom se otvorio jedan beskrajno zanimljiv svijet u kojem je sve moguće. Naime, Kineski most je svjetsko natjecanje u obliku televizijskog showa koje već 15. godinu zaredom okuplja studente sa znanjem mandarinskog jezika iz čak 116 zemalja. Natjecanje se sastoji od kratkog govora, predstavljanja određene vještine ili talenta vezanog uz Kinu i ispita. Na nagovor svoje profesorice Zhao, ove sam godine sudjelovala na hrvatskom natjecanju te dobila jedinstvenu priliku po prvi puta otputovati u Kinu i upoznati čak 146 natjecatelja iz svih krajeva svijeta. Organizacija cijelog događaja je nevjerojatna – svim natjecateljima osigurani su avionska karta, boravak u dva hotela s četiri zvjezdice i hrana u odličnim restoranima.

9. srpnja letila sam avionom preko za Peking. Iako sam strepila od cjelodnevnog putovanja, već sam od početka bila sretna. Naime, zbog previše prodanih karata me u Zurichu na ulazu u avion dočekala promjena sjedala te sam deset sati leta ugodno provela u business classu. Na izlazu s

Zuricha

s a m o g

pekinškog aerodroma upoznala sam natjecatelja iz Švicarske koji nije bio iste sreće, jer je isti let u ekonomskoj klasi proveo slušajući životnu priču Kineskinje koja je sjedila do nje. Po dolasku u hotel, nadala sam se odmoru i privikavanju na vremensku zonu, no već sam na ulazu morala dati kratku izjavu pred kamerama, odraditi slikanje u narodnoj nošnji te upoznati profesore i volontere zadužene za organizaciju natjecanja. Nakon toga sam upoznala svoju cimericu, simpatičnu Azerbajdžanku Taranu, a već sam do večere upoznala mnogo drugih natjecatelja – od studenata iz susjednih zemalja i ostatka Europe, preko Australije, Amerike i Kanade, pa sve do primjerice Brazila, Maroka, Kirgistana, Armenije, Vanuatua i Barbadosa. Sutradan su nas rasporedili prema kontinentima u četiri autobusa i u službenim natjecateljskim majicama plave boje uputili smo se u razgledavanje središta Pekinga: glavnog trga Tiananmena i Zabranjenog grada. Nakon ručka smo posjetili i Hanban, odnosno sjedište Konfucijevih instituta. Svugdje smo se morali slikati i sinkronizirano uzvikivati rečenice poput „Kineski mostu, stigli smo!“ ili „Snovi osvjetljavaju budućnost!“, no nikom nije smetalo jer smo svi bili oduševljeni cijelim događajem. Već su taj dan nestale sve moje sumnje i negodovanja oko putovanja u nepoznato te su sva moja očekivanja bila nadmašena. Trećeg dana ostvarila mi se i jedna od životnih želja – posjet Kineskom zidu. Osjećaj penjanja po iznenađujuće strmim stepenicama za koje je čulo svako dijete jednostavno je neopisivo. Moram priznati da me tog dana Kina u potpunosti osvojila. Tome je pridonio i status zvijezde koji svi natjecatelji Kineskog mosta imaju zbog popularnosti tog showa. Svi smo se brzo naviknuli na neprestano slikanje s prolaznicima da mi je po dolasku u Zagreb bilo čudno da me nitko na ulici ne moli da se slika sa mnom.

Nakon razgledavanja glavnog grada Kine, čekao nas je put u Changsha, glavni grad Hunan provincije, gdje se održavalo samo natjecanje. Svako izdanje natjecanja ima različitu temu pa je tako ove godine svaki natjecatelj u ime svoje države morao donijeti poklon Kineskom mostu povodom slavlja 15. rođendana. U kratkom govoru trebali smo predstaviti sebe i poklon koji smo donijeli, a pritom smo trebali biti obučeni u odjeću koja predstavlja naš rodni kraj. Odlučila sam u šestinskoj nošnji pokloniti licitarsko srce. Nastupali smo po kontinentima, što je rezultiralo s četiri različite emisije. Reflektori, pozornica, dva voditelja u odijelima, tročlani žiri – pravi televizijski show. Na kraju se većina dana svede na vožnju

autobusom i čekanje i iščekivanje nastupa, no dotad smo svi postali jedna velika obitelj koja se dobro zabavljala. Pred kamerama su mnogi imali tremu, pa bi se znalo dogoditi da se usred govora zastane i zaboravi što slijedi, no publika bi spremno bodrila natjecatelja dajući mu do znanja da se nije dogodilo ništa strašno. Ipak, nakon uspješno odrađenog nastupa, osjetila sam veliko zadovoljstvo i olakšanje. Na kraju nas je čekao ispit na kojem se odlučivalo o tome kojih 7 natjecatelja iz Europe prolazi u drugu

fazu natjecanja, odnosno 30 najboljih. Iako nisam završila među njima, bila sam zadovoljna

svojim nastupom. Bilo mi je drago što sam imala priliku predstavljati svoj fakultet i svoju državu u Kini, a pritom upoznati toliko različitih, zanimljivih i divnih ljudi. Mnogi su podijelili svoja iskustva s Kinom koja su mi otvorila vidike i ohrabrila u daljnjem učenju mandarinskog. Štoviše, svaki je natjecatelj samim sudjelovanjem na Kineskom mostu dobio jednosemestralnu stipendiju učenja kineskog jezika na kineskom sveučilištu po izboru. Stoga se veselim što je Kineski most tek prva u nizu od uzbudljivih kineskih avantura.